

Nyfikenhetsvandring 50 - Skräpfolk - blir kyrkans folk (Kyrkans folk del I)

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01
Senast uppdaterad 2010-03-15

Detta är nyfikenhetsvandring 50 Kära medvandrare! En gång för många trettioåttio år sedan skrev jag en bok som heter Innersidan. Den har översatts till flera olika språk och kommit ut i närmare 100.000 ex. Innersidan följer ungefär samma modell som dessa vandringar. Också Innersidan gör nyfikenhetsupptäcktsvandringar genom trosbekännelsen för att se vad som finns innanför orden. Namnet Innersidan fick jag, när jag en gång såg en stor katedral. Utanpå såg den pampig och otillgänglig och lite grådaskig och tråkig och sliten och fallfärdig ut. Det är nog många syn på kyrkan. De stora korfönstren som tydligen föreställde något, förstod jag inte, det var bara ett sammelsurium av färglösa linjer. Men jag följde med strömmen av turister som gick in i kyrkan. De bedömde och dömde. Och så gjorde också jag. Konstigt folk! Vad ytliga de (vi) är! Men därinne i kyrkan blev allt så annorlunda. Jag gick fram till koret. Solen lyste på fönstren. Det glittrade av färger. Jag såg ett Jesus-ansikte. Jag kom fram till altarringen.. Då såg jag att Jesu ögon såg på mig. Fönstermålningarna var skapade så att ögonen från Jesus skulle falla just på den som böjde knä.

Det här blev en aha-upplevelse för mig. Man måste komma in på innersidan av kyrkan. Där ser jag liv och glädje och kärlek och skönhet. Ännu starkare blev det när kyrkklockorna plötsligt började ringa. Det blev gudstjänst. Vi satte oss ned i bänkarna. Ordet om Jesus kom i rörelse. Någoting började hända. En himmelrikets livs ström rullade emot oss. Vi fick för en stund andas in kraft, himmel, glädje, lovsång, salighet. Någoting började hända inne i oss. Någon tycktes bry sig om oss. Vi kom i rörelse. Vi anade temat för denna nyfikenhetsvandring: Skräpfolk blev Kyrkans folk.

Jag fick mersmak. Och blev nyfiken! Vad är detta för något? Jag beslöt mig att gå på nyfikenhetsupptäcktsvandring i ordet KYRKA. Vill du hänga med? Ger vandringen ilskor, grubblor, tröstor och glädjor?

Kontakta då Bengt genom att klicka på kontakt sida längs ner. En översikt av elva kyrkvandringar: Vi tror ock på . en helig allmänlig kyrka Vandring 50 Skräpfolk blir Kyrkans folk de heligas samfund

Vandring 51 Kyrkans folk lever tillsammans

Vandring 52 Kyrkans folk lever i dopet

Vandring 53 Kyrkans folk lever av nattvardens hälsodryck

Vandring 54 Kyrkans folk lever i bön

Vandring 55 Kyrkans folk lever av Ordet

Vandring 56 Kyrkans folk lever för att bära frukt

Vandring 57 Kyrkans folk lever av himmelska gåvorsyndernas förlåtelse

Vandring 58 Kyrkans folk lever i förlåtelsen de dödas uppståndelse

Vandring 59 Kyrkans folk lever i uppståndelsens kraftoch ett evigt liv

Vandring 60 Kyrkans folk lever himmel på jorden Vi skriver med stora bokstäver:

EN HELIG ALLMÄNNELIG KYRKAVi går in i detta ämne i sju etapper: Anden och kyrkan Ordet Kyrka Kyrkan är en Kyrkan är en men kyrkorna är alltför många Kyrkan är helig Kyrkan är den helige Andes reparationsverkstad Kyrkan är allmänlig Och så till sist Reflektion och något i Skafferiet

1. Anden och kyrkan Trosbekännelsen säger oss att tron inte bara rör Gud vår Fader, som har uppfunnit oss, inte bara Jesus Kristus, som segrat över ondska och djävulskap, inte bara den helige Ande, som vill vara vår mentor och vår motor. Vi tror också på kyrkan: Vi tror ock på den helige Ande, en helig allmänlig kyrka. Bibeln binder samman Anden och kyrkan: I en Ande har vi alla blivit döpta för att höra till en kropp, vare sig vi är judar eller greker, slavar eller fria, och alla har vi fått en och samme Ande utgjuten över oss.

(1 Korintierbrevet 12:13) Psalmboken sjunger om Anden och kyrkan: Där inne Anden bor.

I lågor hit han sändes,
och gnistor av hans eld
i tusen själar tändes.
Han är i ordets ljus,
i sakramentens tröst,
av malmen bärs hans bud,
i psalmen hörs hans röst.
(Svenska Psalmboken 369:2)

2. Ordet kyrka Vad tänker du på när du hör ordet KYRKA? Hänger du med till kyrkan på söndag?

Säger vi så tänker vi på kyrkobyggnaden. Vad anser du om kyrka och stat?

Den frågan ställde vi ofta i förra millenniet. Då tänkte vi på hur ett visst samfund t.ex. Svenska Kyrkan bör förhålla sig till staten. Men nu när staten är skild från kyrkan ställer vi andra frågor. Vad lär kyrkan om detta?

Ställer vi den frågan tänker vi kanske på Kyrkomöten och bekännelseskriterier och kyrkomöten. En och annan klickar fram på den bibelskola och får där många svar på frågor de aldrig ställt. När vi säger: "vi tror på en helig allmänlig kyrka" då tänker vi inte på kyrkobyggnader och kyrkosamfund och biskopar och prostar eller kyrkopolitiker. Vi tänker på den gemenskap som Herren Kristus idag samlar omkring sig. Ordet KYRKA är ett låneord som vi fått från grekiskan. KYRIOS betyder Herren. KYRIAKÄ betyder "Det som hör HERREN till". Blicken riktas med detta ord på Herren Kristus. Han är kyrkans centralgestalt. Han är kyrkans riktmärke och kraftkälla. När vi i Trosbekännelsen säger: Vi tror på Kyrkan.. betyder det att vi tror att HERREN KRISTUS nu kommer till oss och låter oss leva i hans gemenskap. Observera detta: Kyrkan är något som händer. Vad händer? Jesus

Kristus kommer till oss nu. Han tar oss upp i sin gemenskap. Himmelrikets livsström rullar emot oss. Vi andas in kraft, himmel, glädje, lovsång, skönhet, salighet. Denna himmelrikets livsström når oss när Ordet är i rörelse, när människor genom dopet dras in i Guds kärlek, när vi vid nattvardsbordet tar emot Jesus i bröd och vin, när lovsången sjungs till Fadern, Sonen och den helige Ande. när denna himmelrikets livsström fortsätter ut genom händer och fötter och ögon och öron i de många hemmen och på arbetsplatserna.

3. Kyrkan är en På vandring 39 talade vi en del om att "det vi är som kristna är vi tillsammans". Vi hör ihop, sa vi då, som grenarna i vinstocken som lemmarna i kroppen som stenarna i det andliga huset.

Låt oss stanna till och tänka till på detta en stund. Se på grenarna i vinstocken.

Andas in friskheten, skönheten, glädjen. Bliv kvar där. Dröj där. Stanna. Smaka på frukten. Se dig själv som en vacker gren i vinstocken. Vi hör ihop med Jesus och med varandra som grenarna i vinstocken. Grenarna är många, trädet är ett, trädet - Jesus Kristus,

grenarna är många, trädet är ett, vi är ett i honom.

(Svensk Psalm 61:2) Se på kroppen och dess lemmar.

Vi hör ihop som lemmarna i kroppen. Jesus är huvudet för sin kropp. Vi är lemmarna. Precis som lemmarna i en kropp hör ihop och samarbetar med varandra, hör vi ihop. Vi är döpta till att leva i en rik gemenskap med varandra och med Jesus.

Se på dig själv och säg: Jag är en lem i Kristi kropp.

Se på andra och säg: Du och jag är en lemmar i Kristi kropp. Vi är handikappade utan varandra. Lemmarna är många, kroppen är en,

Jesu Kristi kyrka,

Lemmarna är många, kroppen är en,

vi är ett i honom.

(Svensk Psalm 61:5) Se på stenarna i det andliga huset.

Vi är sammanfogade med varandra som stenar i det andliga huset. Kom till honom, den levande stenen, som visserligen är förkastad av människor men är utvald och dyrbar inför Gud, och låt er själva som levande stenar byggas upp till ett andligt hus.

(1 Petrus brev 2:4-5) Jesus är den levande stenen, klippan i våra liv, den fasta grunden. Det händer något med oss tillsammans när vi kommer till honom. Vi blir levande stenar i ett andligt hus. Se på dig själv och säg: Jesus kan göra något av mig, gamla stenbumling. Se på andra och säg: Vad spännande det är att se på dem med Jesu möjligheter. Sin enda grund har Kyrkan

i Kristus, Frälsaren.

Hon är hans egen byggnad, den nya skapelsen.

I världen som han löste

från mörkret med sitt blod,

Blev hon den brud han krönte med evangeliets ord.

(Svensk Psalm 57:1) Tillsammans är vi Kyrkans folk.

Vi utsätter oss för himmelrikets livsström. Den driver oss framåt. Den får oss att gnola på "tonen från himlen". "Skön är själarnas pilgrimsgång. Genom de fagra riken på jorden går vi till paradiset med sång". (Svensk Psalm 297:1). Saligt är det folk som vet vad jubel är,

de som vandrar

i ditt ansiktes ljus

(Psalt 89:16) Vi tror på en kyrka.

Det samfund vi tillhör är en del av den stora världsvida kyrkan. Tillsammans med miljarder kristna är vi Kyrkans folk som hör ihop med Herren Kristus och med varandra. Fast spridd i många länder

är kyrkan endast en

och har en enda Herre

och en bekännelse.

Av vatten född och Ande

till ett och samma hopp

hon går till löfteslandet

med samma resekost

(Svensk Psalm 57:2)

4. Kyrkan är en men kyrkorna allt för många När jag leder en gudstjänst, där vi har psalmen 57, som jag citerade härovan, brukar vi aldrig sjunga vers 3. Orgeln och pianot får tystna och jag läser versen högt, allvarligt och eftertänksamt. Man kan inte sjunga en "hemska" vers på en tjugusig melodi. Då tror man att det hemska man sjunger om är tjugusigt. Versen handlar om det som gör ont i oss när vi tänker efter. Den handlar om att vi kristna är så splittrade. Med undran och med löje ser världen hur hon slits av tusen tvister sönder

och nekar sig Guds frid.
Hur sällsamt klingar orden
i kyrkor utan fred
om Herrens frid på jorden,
om Guds barmhärtighet.

(Svensk Psalm 57:3)Kyrkan är en men kyrkorna är allt för många. Här finns ett stort smörgåsbord, var så goda och smaka: Katoliker och ortodoxa, lutheraner och calvinister, pingstianer och schartauaner, babianer och åhianer, suckianer och flumianer. Och så Nybyggare och Gammalbyggare och .Och det värsta är att inom varje grupp bildning finns några som inte trivs med de andra och därför köper orgel och öppnar eget.Vad gör vi åt det?

Om alla tyckte som jag behövde det inte bli någon splittring. Men om alla tyckte som jag skulle jag få det tråkigt. Det är ju så stimulerande att träffa dig som inte tycker som jag. Problemet är kanske inte att vi tycker så olika. Eller att vi våndas och kämpar och grubblar och tänker och lider och spetsar till våra argument när vi samtalar om hur vi skall kunna uttrycka vad evangelium om Jesus vår Frälsare och Herre är. Problemet är att vi stöter bort varandra och bygger murar mellan varandra. Det är detta som är kyrkornas stora synd. Herre, förbarma dig över oss!Jag måste säga att jag beundrar Gud, som inte ger upp. Att han orkar med oss! Man kan nästan se alla knepiga präster/pastorer, alla underliga kristna som Gudsbevis. Att Gud fortfarande använder kyrkan och genom den tröstar, lär, förmanar och varnar oss gång på gång, är kanske ett bevis på att Gud l och vill att vi ska leva.Detta är tydligen Guds underliga och underbara kärlek: Skräpfolk blir Kyrkans folk. Världen ser en massa skräp. Men Gud använder skräpfolket. Så misströsta inte!

5. Kyrkan är heligNär Jesus samlade de tolv omkring sig kan vi tycka att det var lite väl våghalsigt av honom. De var så olika. Personkemin stämde inte. Där fanns impulsiva och blyga. Där fanns häftiga och där fanns tvivlare. Där fanns högerkapitalister och där fanns vänsterextremister. Alla var de sådana som i vanliga sammanhang inte kunde vistas i samma rum, se varandra i ögonen och räcka varandra handen. (Vi porträtterade dem på vandring 16). Men det som tydligen svetsade samman dem var Jesu kärlek och omsorg.När Jesus vandrade omkring var det också många andra som drogs till honom och slår följe med honom. Det är skräpfolket, fattiga småbönder och fiskare, från Galiléen. De är sådana som ser på sig själva som misslyckade, värdelösa, odugliga och utan alla resurser. De är alla fattiga, små, utblottade. Materiellt sett har de det svårt. De är ekonomiskt fattiga. Men de är också fattiga i anden. Det betyder att de inte har något eget att förtrösta på. De är hjälplösa och helt söka sin hjälp hos Herren. De rika föraktar dem. De starka ser ned på dem. Om dessa som andra skulle säga: Stackars de, om dem säger Jesus: Saliga de.det som världen ser ner på, det som ringaktas, ja, det som inte finns till, just det utvalde Gud för att göra slut på det som finns till.

(1 Kor. 1:28)Gud utväljer skräpfolket. Han gör dem till Kyrkans folk. De får gå ut i hela världen tillsammans med Jesus och förkunna Guds kärlek.När Paulus skriver brev till de olika församlingarna kallar han människorna där för de heliga. (Se Rom 1:7, Kor 1:2, 2 Kor 1:1, Ef 1:1, Fil 1:1, Kol 1:2). Vi skulle blivit förvånade om Paulus skrivit till vår församling: Från Paulus, genom Guds vilja Kristi Jesu apostel, till de heliga som bor i X stad. Vi hade kanske inte blivit förvånade om han skrivit:

Från Paulus till syndarna i Resteröd

(min församling)Kyrkan är helig, därför att Gud är helig, helig, helig. Kyrkan är helig därför att Kristus är helig. Kyrkan är helig där Anden är den helige Ande.När människor i Bibeln kallas för heliga betyder inte det att de är perfekta eller syndfria. Den heliga kyrkan är en syndarekyrka. Kyrkan är inte en utställningslokal för färdiga föremål.Men syndarna får kallelsen att leva tillsammans med den Helige för att renas, helas, upprättas. Kyrkan är till för dem som vet att de behöver ta emot helande krafter från Herren Kristus.

6. Kyrkan är den helige Andes reparationsverkstadIn i den verkstaden tar han skräpfolket och låter dem få häpna över hur han kan göra något fint och riktigt av deras liv. Där arbetar den helige Ande med oss genom sina verktyg som är NÅDEMEDLEN. De är medlen genom vilka Guds nåd och Guds helande, friska krafter strömmar in i oss. Skräpfolket blir Kyrkans folk. Den helige Ande leder oss in mot tillvarons centrum - Jesu kors. Vid Jesu kors hittar vi varandra. Vi är alla olika. Men vi är alla lika älskade.Nådemedlen är

GUDS ORD, DOPET OCH NATTVARDENGUDS ORD ger läkedom ty, säger Herren, mina ord är liv för var och en som finner dem och läkedom för hela hans kropp (Ordspr 4:20-22).DOPET ger läkedom ty genom dopet kommer vi in i det HELANDE krafffält som heter i Kristus (Rom 6:3).NATTVARDEN ger läkedom ty i den får vi ta emot "den hälsodryck som blir vårt eviga liv" (Se svensk Psalm 258:6).Det verk som den helige Ande utför i sin reparationsverkstad brukar vi kallar HELGELSEN. Han gör mig hel. Det innebär att jag som är trasig och trött och falsk och syndig blir hel och frisk och riktig.Nådemedlen pekar på Korset där Jesus dog och uppstod för vår skull. Genom hans sår blir vi helade (Jesaja 53:5 och 1 Petrus 2:24).

7. Kyrkan är allmänligTalar vi grekiska med varandra, säger vi att kyrkan är "katolsk". Katolikos = det som angår helheten. Ordet allmänlig öppnar våra ögon utåt. Vi tillhör den världsvida kyrkan. Vi hittar syskon och kusiner och andliga släktingar lite varstans på det klot vi snurrar runt på.I Efesierbrevet 1:22-23 kommer Paulus med en märklig beskrivning av kyrkan. Han säger att Gud gav Kristus åt församlingen, kyrkansom är hans kropp, fullheten av honom som uppfyller allt i alla.Kristus är i kyrkan!

Därför är kyrkan, Kristi kropp, uppfylld av Kristus. All den himmelska världens andliga välsignelse finns här genom Ordet och Sakramenten. I Kyrkan finns ALLT som behövs för att ALLA skall bli frälsta.Kristus är i kyrkan!

Mitt inne i kyrkan står Herren Kristus och ger sin marschorder:

Gå ut och gör ALLA folk till lärjungar! (Matt 28:19).

Det finns en rörelse utåt i kyrkan.

Kyrkan är Guds folk på vandring ut mot nya folk och mot nya generationer. Och mot det himmelska målet. "Genom de fagra riken på jorden går vi till paradiset med sång". Kristus är i kyrkan!

Till var och en säger han: Kom till mig, ALLA ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila.

(Matt 11:28)

Jag har fått ALL makt i himlen och på jorden.

(Matt 28:18)

Drick ALLA av den .

(Matt 26:27)

Jag är med er ALLA dagar .

(Matt 28: 20)

Mitt barn, du är ALLTID hos mig,

och ALLT mitt är ditt

(Lukas 15:31)

Gud har makt att låta ALL nåd överflöda till er,

Så att ni ALLTID och under ALLA förhållanden

har nog av ALLTING

och kan ge I ÖVERFLÖD till varje gott verk.

(2 Kor 9:8) Skräpfolket blir till Kyrkans folk när Herren Kristus med sin Ande får ta hand om oss, fostra oss och leda oss. Men vill vi inte låta oss förvandlas och förnyas blir det bara skräp av oss. Inget spännande händer. Bara våra egna krampaktiga duktigheter finns kvar.

Reflektion över vandring 50 och en pärlal Nya Testamentet finns många exempel på hur Guds Ande får församlingar att stanna till och tänka efter vad Anden idag säger till församlingarna. I Skafferiet finns en sådan uppgörelse som Gud har. Tryck på Vad Anden säger till församlingarna På nästa vandring fortsätter vi att se hur Herren fortsätter att få oss att fortsätta genom att dra oss i fortsättningen som heter de heligas samfund. Samtala med dig själv och/eller med någon annan:

(Sänd gärna in dina/era reflektioner till oss) Hur binder trosbekännelsen, Bibeln, psalmboken ihop Anden och Kyrkan? Vad betyder ordet Kyrka? Hur använder vi ordet kyrka i olika betydelser.

Vad menar trosbekännelsen när den säger: Vi tro ock på en helig allmänlig kyrka? Vilka tre bilder används här av att kyrkan är en? Smaka på varje bild. Varför är vi så splittrade? Vad gör vi åt det? Vad menas med att kyrkan är helig? Beskriv de heliga i Nya Testamentet. Vilka är den helige Andes verktyg i reparationsverkstaden?

Känn på läkedom som de förmedlar. Vad menas med ordet Allmänlig? Ger vandringen ilskor, grubblor, tröstor och glädjor? Kontakta då Bengt genom att klicka på författarnamnet för denna artikel.